

[Handelsministeren.]

fastsættes en mestertimepris, som også inkluderer svendeløn plus forskellige tillæg, og det er givet, at når mester selv udfører arbejdet, må han tage mestertimeprisen, også selv om han altså teknisk set ikke har en svend, men gør arbejdet selv. Det har ikke været mig muligt at se, hvordan jeg med hensyn til detailhandelen, uden ligefrem at skulle gøre hele detailhandelens udøvere til statsgaranterede lønmodtagere, skulle kunne finde en udvej for netop i en prislov at komme ind på et sådant princip. Kan nogen give mig impulser i den retning under udvalgsarbejdet, skal jeg overveje det, men jeg kan ikke se, det kan lade sig gøre under opretholdelse af noget, der skal have en prisdæmpende effekt.

Jeg giver hr. Niels Helveg Petersen ganske ret i, at erhvervslivet har sin egen selvstændige interesse i denne lovgivning, som ganske vist i første omgang naturligvis trykker erhvervslivet, men på lang sigt er et bidrag til, at erhvervslivet kan trives, fordi man på en eller anden måde — denne og andre — må forsøge at holde omkostningsudviklingen i ave.

Hr. Niels Helveg Petersen havde den rette forståelse: at private serviceydelse naturligvis ikke pludselig frigives, men er underkastet lovgivningen.

Også hr. Ømann var inde på bevisbyrde-reglen i § 11, men det har jeg jo svaret på.

Jeg vil gerne sige til hr. Ømann, at når konkurrencen virkelig er så stærk, som den er inden for en række vareområder, kan man godt sige, at så er det ikke nødvendigt med en prislovgivning. Men jeg tror, at selv hr. Ømann vil indrømme mig, at man ikke generelt kan sige, at konkurrencen inden for hele vareområdet er så effektiv, at en prislovgivning ikke skulle være nødvendig. Jeg vil samtidig sige, at det efter mit skøn ville være af interesse, om flere virksomheder i Danmark virkelig ville beskæftige sig med at kalkulere deres varepriser; der handles temmelig meget i blinde i denne henseende.

Hr. Ømann spurgte mig, om der normalt efter monopollovens § 24s administration blev modregnet produktivetsforbedringer. Det spørgsmål har ingen relevans. Det vedrører monopollovens administration, idet § 24 jo kun vedrører den forudgående godkendelse. Men som jeg allerede har sagt,

bliver monopolloven ved at bestå, anmeldelsespligten bliver ved at bestå, pligten til at anmelde ændringer i priser bliver ved at bestå, og jeg benytter lejligheden til at sige, at hvor der samtidig med monopolloven har været en ekstraordinær prislovgivning af skærpende karakter, bliver denne som helhed fulgt af monopoltilsynet ved dets administration af de på anden måde under monopoltilsynet stående virksomheder.

Jeg har allerede sagt til hr. Sigsgaard, at jeg var glad for at kunne sige, at 40 pct. udbytte af en aktiekapital — noget, som måske kan falde visse i øjnene — kan siges at være en overmåde rimelig forrentning af den egenkapital, der ligger i det pågældende selskab.

Hr. Sigsgaard var i forbindelse med udbyttestoploven inde på spørgsmålet om, hvad der skulle henregnes til egenkapital, og jeg kan sige, at det er den egenkapital, der fremgår af regnskabets passivside, når det indsendes til aktieselskabsregisteret, og det omfatter altså alle henlæggelser, over hvilke der ikke på forhånd er disponeret fast. F. eks. vil en skattehenlæggelse ikke kunne henregnes til egenkapitalen, da den skal modsvare den beregnede skat, mens derimod en investeringsfond vil kunne henregnes til egenkapitalen, da der ikke er disponeret over den.

Hr. Sigsgaard henviste til nogle udtalelser i går af nationalbankdirektør Hoffmeyer, som blev spurgt: kan man forhindre lønglidning? Hertil sagde direktør Hoffmeyer efter min hukommelse: nej, det kan man ikke, men man kan holde den tilbage. Og når hr. Sigsgaard derefter spørger om, hvordan forholdet er mellem effektive og ikke effektive virksomheder i forhold til dispensationsmulighederne efter § 7, vil jeg gerne indskudsvise sige, at jeg ikke har udtalt mig om, hvorvidt alle virksomheder her i landet var effektivt drevne, det har jeg ikke, og det vil jeg ikke kunne give nogen blankoveksel på, men når en § 7 om dispensationer er nødvendig, er det i simpel erkendelse af, at der ikke er lige stor mulighed for produktivetsforbedring inden for en hvilken som helst gruppe af virksomheder. Der kan være virksomheder, som ikke har samme chance som andre for produktivetsforbedring.

Til hr. Erling Dinesen vil jeg gerne sige, at det, han efter min opfattelse sagde, bety-